

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 7 lutego 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Vapo Atlantic SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-460/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Podatek akcyzowy – Dyrektywa 2008/118/WE – Artykuł 1 ust. 2 – Opodatkowanie, dla szczególnych celów, innymi podatkami pośrednimi – „Szczególne cele” – Pojęcie – Finansowanie przedsiębiorstwa publicznego posiadającego koncesję na zarządzanie siecią dróg krajowych – Cele polegające na obniżeniu szkodowości i wspieraniu równowagi środowiskowej – Cel czysto budżetowy – Odmowa zwrotu podatku oparta na bezpodstawnym wzbogaceniu – Przesłanki]

(2022/C 138/05)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vapo Atlantic SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2022 r. Trybunał (ósma izba) orzeka, że:

- 1) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG, należy interpretować w ten sposób, że opłata, z której wpływy przeznaczone są w sposób ogólny na finansowanie przedsiębiorstwa publicznego posiadającego koncesję na zarządzanie siecią dróg krajowych i której struktura nie wskazuje w żaden sposób na zamiar zniechęcania do używania paliw wykorzystywanych najczęściej w transporcie drogowym, nie służy „szczególnym celom” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie temu, by organy krajowe mogły uzasadnić odmowę zwrotu opłaty pośredniej sprzecznej z dyrektywą 2008/118, przyjmując domniemanie przerzucenia tej opłaty na osoby trzecie, a tym samym bezpodstawnego wzbogacenia podatnika.

⁽¹⁾ Data złożenia skargi: 26/07/2021.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle (Niderlandy) w dniu 2 grudnia 2021 r. – L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-745/21)

(2022/C 138/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank den Haag, zittingsplaats Zwolle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L.G.

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

1. Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie temu, aby w ramach określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, dobru dziecka, z którym wnioskodawczyni była w ciąży w momencie złożenia tego wniosku, było na mocy przepisu prawa krajowego przyznawane samodzielne znaczenie?
2. a. Czy art. 16 ust. 1 rozporządzenia dublińskiego (¹) stoi na przeszkodzie temu, aby przepis ten znalazł zastosowanie w sytuacji, gdy chodzi o małżonka wnioskodawcy przebywającego legalnie w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek?

b. Jeżeli nie, to czy ciąża skarżącej powoduje, że jest ona uważana za uzależnioną – w rozumieniu tego przepisu – od pomocy swojego małżonka, z którym jest w ciąży?
3. Jeżeli prawo Unii nie stoi na przeszkodzie temu, aby w ramach określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, dobru nienarodzonego dziecka na mocy przepisu prawa krajowego przyznane było samodzielne znaczenie, to czy art. 16 ust. 1 rozporządzenia dublińskiego może mieć zastosowanie do relacji pomiędzy nienarodzonym dzieckiem, a przebywającym legalnie w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, ojcem tego nienarodzonego dziecka?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (Austria) w dniu 10 grudnia 2021 r. – Kwizda Pharma GmbH

(Sprawa C-760/21)

(2022/C 138/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kwizda Pharma GmbH

Pozwany organ: Landeshauptmann von Wien

Pytania prejudycjalne

Verwaltungsgericht Wien w celu wykładni rozporządzenia (UE) nr 609/2013 (¹) i dyrektywy 2002/46/WE (²) kieruje do Trybunału następujące pytania:

- 1a) Czy dany produkt, aby został zaklasyfikowany jako żywność specjalnego przeznaczenia medycznego, musi wykazywać w udowodniony sposób zdolność do osiągnięcia deklarowanych rezultatów specyficznych dla choroby lub dolegliwości wyłącznie w ramach dietetycznego odżywiania wskazanego dla zdrowia ze względu na tą chorobę lub dolegliwość w odniesieniu do wymagań związanych z tą dolegliwością lub chorobą dotyczących przyjmowania środków spożywczych?
- 1b) Czy w tym kontekście można uznać, że dietetyczne odżywianie ma miejsce tylko wtedy, gdy dana osoba zmienia sposób odżywiania się w taki sposób, że przyjmowane są inne lub dodatkowe składniki odżywcze, które organizm przyswaja przez trawienie?
- 1c) Czy dla zaklasyfikowania jako żywność specjalnego przeznaczenia medycznego dodatkowo konieczne jest również, aby dolegliwość lub choroba, ze względu na którą produkt jest przeznaczony, wymagała dietetycznego odżywiania w ten sposób, aby pacjent przyjmował zawarte w produkcie składniki odżywcze, które nie mogą być przyjmowane w drodze normalnej diety?
- 1d) Czy żywność specjalnego przeznaczenia medycznego powinna spełniać swoje działanie lecznicze jedynie poprzez to, że zawiera wszystkie lub niektóre z tych składników odżywczych, których nie można przyjmować w drodze normalnej diety, ale które są konieczne lub wymagane do utrzymania przez pacjenta funkcji życiowych?